

område orienteres om Finanstilsynets konklusioner. Dette gælder bl.a. de største finansielle koncerner, hvor Finanstilsynet har valgt ikke at foretage såkaldte hovedundersøgelser, men i stedet hvert år at foretage en eller flere inspektioner af afgrænsede aktivitetsområder. I tilfælde, hvor Finanstilsynet, et medlem af virksomhedens ledelse, den ansvarshavende aktuar eller revisor skønner det nødvendigt, afholdes dog møde mellem Finanstilsynet og den finansielle virksomheds ledelse, ansvarshavende aktuar og revisor. Dette vil bl.a. omfatte tilfælde, hvor Finanstilsynet har konstateret grove eller gentagne overtrædelser af lovgivningen eller har konstateret, at virksomheden har en meget høj risikoprofil.

Ifølge *stk. 3* skal Finanstilsynet efter et inspektionsbesøg fremsende en skriftlig rapport med de væsentlige konklusioner til virksomhedens ledelse, ansvarshavende aktuar og revisor.

Rapporten kan på samme måde som Finanstilsynets konklusioner på mødet anført i *stk. 2* omfatte lovovertrædelser, hvor Finanstilsynet kræver, at virksomheden lovliggør forholdene, og den kan omfatte oplysninger til virksomheden om dens risikoprofil.

Modtagerne af rapporten skal returnere et underskrevet eksemplar af rapporten for dermed at bekræfte, at de er gjort bekendt med indholdet af den. I forbindelse med tilbagesendelsen vil de pågældende samtidig have mulighed for at komme med eventuelle indvendinger mod Finanstilsynets konklusioner.

Hvis undersøgelsen ikke har givet anledning til væsentlige konklusioner, er der ikke krav om en rapport, der skal underskrives og tilbagesendes.

Finanstilsynet kan vælge at sende et særskilt brev til den finansielle virksomheds direktion med konklusioner, der er mindre væsentlige, og som derfor ikke er med i rapporten til ledelse, ansvarshavende aktuar og revision. Dette brev skal ikke underskrives og tilbagesendes.

Stk. 4 giver tilsynsmyndighederne i andre EU-lande og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, adgang til - efter forudgående meddelelse til Finanstilsynet - at indhente oplysninger og foretage stedlige undersøgelser her i landet i filialer af finansielle virksomheder fra det pågældende land. Denne adgang er en naturlig følge af, at det er hjemlandets tilsynsmyndigheder, der i følge det såkaldte princip om hjemlandstilsyn har ansvaret for tilsynet med filialen og derfor må have adgang til at kontrollere denne.

Efter bestemmelsens *2. pkt.* deltager Finanstilsynet i inspektioner af forsikringselskaber omfattet af bestemmelsens *1. pkt.* Endvidere kan tilsynsmyndighe-

den i filialens hjemland i særlige tilfælde anmode Finanstilsynet om at foretage en inspektion af filialen alene.

Efter bestemmelsens *3. pkt.* kan tilsynsmyndighederne i andre EU-lande og i lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, anmode Finanstilsynet om at foretage inspektioner i de her i landet beliggende filialer af investeringsselskaber og administrationselskaber med hjemsted i det pågældende land.

Til § 346

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den gældende tilsynslovgivning. Bestemmelsen giver ikke Finanstilsynet adgang til virksomhederne i videre omfang end efter de gældende regler. Retsikkerhedskommissionen behandler problemstillinger, der vedrører dette forslag. Bestemmelsen vil i givet fald skulle ændres i overensstemmelse med Retsikkerhedskommissionens konklusioner.

Stk. 1 fastlægger en pligt for de finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder til at give Finanstilsynet de oplysninger, der er nødvendige for Finanstilsynets virksomhed. Som noget nyt foreslås det i bestemmelsen *2. pkt.*, at Finanstilsynet tilsvarende kan kræve de oplysninger der er nødvendige for tilsynets virksomhed i relation til udenlandske kreditinstitutter, administrationselskaber og investeringsselskaber. Oplysningspligten begrænses dog af kreditinstitut-, ISD- og UCITS-direktiverne, jf. bilag A. Det er således hensigten med bestemmelsens *2. pkt.*, at de oplysninger, Finanstilsynet kan kræve, for eksempel er statistiske oplysninger, oplysninger vedrørende virksomhedernes overholdelse af reglerne om god skik samt oplysninger til brug for tilsynet med likviditeten.

Efter *stk. 2* har Finanstilsynet mulighed for uden retskendelse at få adgang til en finansiell virksomheds eller en finansiell holdingvirksomheds lokaler, herunder de lokaler, hvorfra der udøves filialvirksomhed.

Bestemmelsen om Finanstilsynets adgang til finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder uden retskendelse er i overensstemmelse med den traditionelle opfattelse af, at Finanstilsynets adgang til at foretage inspektionsbesøg er omfattet af undtagelsen i Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed.

Bestemmelsen har baggrund i den redegørelse, som Justitsministeriet og Miljø- og Energiministeriet den 17. december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen